

HELENA ŠIDÁKOVÁ - SCÉNÁŘ

Jsme žáci ze Základní školy Chmelnice, jmenujeme se Jakub Souček, Daniel Dalla Villa a Lukáš Bárta. Přihlásili jsme se s paní učitelkou Otilií Pánkovou do soutěže Post Bellum. Naším úkolem bylo objevit příběh nějakého pamětníka, natočit a zpracovat vyprávění. Šli jsme za paní Helenu Šidákovou, o které jsme věděli, že seděla dlouhé roky v komunistickém vězení.

Paní Heleně Šidákové je 86 let a byla odsouzena spolu se svým manželem a jeho rodinou v roce 1949. Helena dostala dvacet let, její manžel Zdeněk měl prožít celý svůj život za mřížemi, odsoudili ho na doživotí.

Zdeněk pracoval v ČRo jako technik. A tady se potkal s Helenou. To bylo krátce po 2. světové válce. Asi v roce 1946. Za války Zdeněk vstoupil do odboje, zpravodajská skupina se ale po válce nerozpustila a dál pokračovala v odboji, ale tentokrát proti komunistům.

Zdeněk Šidák omítl vstoupit jako mladý zaměstnanec rozhlasu do nějakého komunistického svazu mládeže. Vyhodili ho z práce ale i vysoké školy. Začínalo mu být jasné, že ho dříve nebo později komunisté dopadnou. Manželé Šidákovi, Helena a Zdeněk, se vzali v roce 1946 a o rok později se jim narodil syn. Zdeněk se rozhodl emigrovat. Ale jeho žena ho prosila, ať jde sám, že si netroufne plazit se nočním lesem přes střežené hranice.

Když STB zjistila, že Zdeněk nenarukoval, vyhodili Helenu z jejího bytu i se synem. Musela bydlet u rodičů. Ještě než Zdeněk utekl přes hranice, slíbili si, že se pro ně za tři měsíce vrátí, najde bezpečnou cestu a utečou spolu.

Zdeněk se se za tři měsíce skutečně vrátil už jako vycvičený americký agent, který měl za úkol převést za hranice další lidi.

Bohužel se jim to napoprvé nepodařilo, protože byla zima, napadlo hodně sněhu, na kterém by byly vidět stopy.

Protože ta paní řekla i o Zdeňkovi, tak se museli někam ukrýt. Jeli k jednomu kostelníkovi a tam se ukryli.

Bohužel o úkrytu se dozvědělo STB.

Zdeňkovi se naštěstí podařilo utéct. Helenu odvezli do Bartolomějské ulice. Když je tam odváželi, zahlédli Zdeňka, jak se krčí za stromem. Helenino dítě nechali u Heleniných známých.

Nahrávka 5 (43:19 - 43:37)

Helenu vyslýchalo STB až do půlnoci. Pak ji naložili do auta a odvezli jí na Pankrác. Ve vyšetřovně po ní chtěli, aby prozradila svého muže, kde se ukrývá.

Nahrávka 6 (44:51 – 45:50)

Zbitou ji převezli na samovazbu a nechat dva dny ležet. Říká, že pak výslechy pokračovaly, ale už jí jen fackovali, pro ni nebyly moc těžké, protože při prvním výslechu jí způsobili poranění páteře.

Soud proběhl o Vánocích 1949. Zavřeli i Zdeňkovy rodiče, dostali oba 12 let, stejně jako Zdeňkův bratr, ani nevěděli za co. Helenu odsoudili na 20 let kriminálu.

V roce 1955 byla vyhlášena amnestie pro matky s dětmi do 10 let od prezidenta Zápotockého a Helena mohla jít domů.

Po šesti letech mohla Helena se synem, který už chodil do první třídy, navštívit Zdeňka. Zažádala o návštěvu, jenomže dopis, že jí to povolují, přišel schválně ten den, kdy se měla dostavit, o několik hodin tedy příležitost pošvihla. S tím se ale nesmířila a i přesto vyrazila se synkem do vězení za manželem.

V roce 1963 byl Zdeněk propuštěn, ve vězení strávil 14 let.

Nakonec bychom chtěli poděkovat Magdaléně Benešové z Post Bellum za pomoc a také naší paní učitelce Otilii Pánkové.